

ע"פ 8643/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורורים פליליים

ע"פ 8643/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט ד' מינץ

כבוד השופט י' אלרון

המעורער:

פלוני

המשיבה:

מדינת ישראל

נגד

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז מרכז-lod
מיומ 13.11.2019 בתיק פח 06-18-030536

תאריך הישיבה:

י"ד בשבט התשפ"א

בשם המערער:

עו"ד יפה ויסבור

בשם המשיבה:

עו"ד נגה בן סיד'

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

עמוד 1

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר – תקופה של 14 שנים. על פי כתוב האישום המתוקן שבו הודה המערער, הוא ביצע עבירות רבות של אינוס במשפחה וארבע עבירות של מעשה סדום במשפחה. המערער נשוי לאמה של הקטינה נפגעת העבירה. השלושה עלו ארץها בסוף שנת 2016 ולבני הזוג נולד בן משותף בשנת 2017. לחודש לאחר עליית המשפחה ארצה, ובמשך כ-11 חודשים, ביצע המערער בקטינה עבירות מין, לרבות בעילות, בתדיות של כפעמים בחודש. בתקופה הרלוונטית המערער היה בן 39 והנפגעת הייתה בת 13.

הسنגורית הדגישה כי מדובר בעילה אסורה מחמת גיל. גם שההנחה בעבירה זו היא העדר יכולת להסכים, אף בא כוח המדינה הסכימים כי במסגרת המשא ומתן להסדר בהליך קמא סוכם כי המעשים לא בוצעו בגין הסכמת הנפגעת. מכאן טענה נוספת של הסגנoria, לפיה מדובר במא "איןום סטטוטורי". בראיה זו, להשקפתה, העונש חמור מדי.

2. בעניין אחר דנתי בעונות אלה באופן שRELONTOI לעניינו:
"אין לקבל את טענותו של המערער, לפיו יש להקל בעונשו כיוון שהוא שמדובר ב'אונס סטטוטורי'. הצגת המעשה ככזה משמעותה שמדובר בעבירה פורמללית גרידא, והמצב רחוק [...]".

קביעת גיל שמתחתיו אין נפקות לאי הבעת התנגדות מטעם המתלוונת כוללת בחובה מרכיב ברור של חומרה. המשמעות היא שהמתלוונת אינה יכולה להסכים. החוק לא מכיר באפשרות זו. אם נחזר למקרהנו, כאשר הפרע בין המעורבים הוא של שלושים וחמש שנה, והגערה בת 13, ניתן להבין היבט כי לא עסקינו בחשבון אלא באוטונומיה של הפרט, שמחייבות הסכמה לביצוע מעשים מינניים. והחוק קבע, על סמך ניסיון החיים ועובדות החיים, כי הסכמה זו אינה יכולה להינתן בניסיבות העניין. היעדר הסכמה הוא פגיעה קשה בנפגעת וניצול גילה על ידי המבוגר, שיש לצפות ממנו לאחריות" (ע"פ 17/2028 גרא' נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (31.07.2018).

בעניינו יש ממד נוסף של חומרה, והוא שהעבירה בוצעה בתוך המשפחה, בידי דמות סמכותית – בעלי של אם הקטינה. נתון זה מחריף את ניצולה של הנפגעת, שכן לא מדובר רק בפער גילים, ולא רק בגללה הצעיר שאינו מסוגל להסכים, אלא מדובר בדמות מרכזית שמצויה בביתה וב-ד' אמותיה. לכך יש להוסיף את ריבוי המקרים, שהשתרעו על פני תקופה של קרוב לשנה.

הערה נוספת: יש לשמור על כבודה של נפגעת העבירה, שנפלה קרבן למשעיו החמורים של המערער. אף אם סבירה התביעה כי יש מקום לכלול בהסדר הטיעון מרכיבים של הסיפור, דרך הצגתם חשובה אף היא. לגיטימי, במקרים של בעילה אסורה מחמת גיל מוטב כי המדינה תימנע מהסדר שככל ניסוח לפיו המעשים "לא בוצעו בגין הסכמה" של הקטינה. הצגה זו יוצרת בלבול בין המסקנה המשפטית ל飯店 העובדתי, ועושה שימוש לא ראוי במונח "הסכם" של אשה, קל וחומר של נערה, בכל הקשור לקיום יחסין. התביעה הייתה יכולה לומר, למשל, כי המערער לא הפעיל כוח נוספים מעבר לביצוע המעשה, או שהקטינה לא הביעה התנגדות באופן אקטי. תשומת לב מייצגי המדינה לעניין.

3. קו ההגנה של הסגירות כלל גם את הטענה שמסוכנותו של המערער נמצאה נמוכה בהערכת המסוכנת שנערכה לו. ברם, אין בכך כדי לגרוע מחומרת המעשים והפגיעה הקשה מאוד בפגיעה.מן החומר עולה גם – ולצערנו אין זה מקרה יחיד – כי עקב מעצרו של המערער והעמדתו לדין, הקטינה נפגעה מהיחס שקיבלה מהסבירה הקרובה לאחר חשיפת המעשים. כך ביחס לדמיות מרכזיות אחרות בחיים – אמה וסבתה – ומ"שmourות שהופכו עליה בבית ספרה כדי להפחית מחלוקת המהותי של הנאים", לדברי בית המשפט המחויז בגזר הדין. יצא שהפגיעה בקטינה היא ברמות שונות: תחילת בעשיים עצם ובהמשך העדר נכונות של משפחתה הקרובה לעודד אותה רגשית, בשל רצון למנוע פגיעה במערער עקב ההליך המשפטי והשלכתיו. אף בהנחה שהמערער אינו מעורב בכלל, אין מחלוקת כי הפגיעה בפגיעה קשה יותר, גם בחיי היום יום ובנסיונה לבנות את חייה מחדש ולהנחות מוגרת החיים של נערה בגילה. מצב זה עומד אל מול הטענה כי המערער הינו אדם נורמלי.

.4. הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט בניסן התשפ"א (11.4.2021).

שפט

שפט

שפט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - [il.org.judgments](http://judgments.org.il)